

15.12.21

03.04.22

Luz Broto

Posar-se al lloc de l'altre

A cura d'Anna Manubens

Torno a l'institut setze anys després. L'Anna Estany m'ha convidat a fer un projecte amb dos grups d'estudiants de primer. Penso en com era jo als 16 anys, des de la meua habitació d'adolescent. Imagino com eren les habitacions de les meves companyes de classe, com seria haver dormit als seus llits. Potser avui les recordaria millor. Luz Broto

El 2014, Luz Broto va tornar al que havia sigut el seu institut, l'Institut Celestí Bellera de Granollers, per convidar seixanta-dos alumnes de primer de batxillerat a passar "62 dies fora de casa". Sota aquest títol es va establir una relació de gairebé tres mesos amb el grup per analitzar i decidir plegades de quina manera i en quin grau podia ser viable una proposta que consistia en generar un sistema de rotació segons el qual cada tarda, en comptes de tornar a casa, cada alumna es posaria al lloc d'una altra. Des del moment en què sortís de l'institut fins a tornar-hi l'endemà, agafaria un altre mitjà de transport, obriria la porta d'una altra casa, participaria en una altra extraescolar, saludaria una altra mascota, soparia amb una altra família, es posaria un altre pijama, o passaria l'estona sola en una casa que no era la seva.

El dia que s'inaugura aquesta exposició fa set anys justos que va acabar aquell procés. Aquell 15 de desembre, les que hi van voler participar van passar finalment divuit hores fora de casa.

Després d'aquesta acció, la Luz ha anat realitzant intervencions que es deriven d'aquella experiència en diferents espais i geografies (Barcelona, Madrid, Bogotà o La Paz). Totes tenen en comú la intenció de forçar una sortida del lloc propi per habitar el d'una altra persona, negociant les condicions per a aquest moviment.

L'exposició "Posar-se al lloc de l'altre", al Museu de Granollers, recompon aquesta línia de treball, que va del 2014 al 2018, per compartir per primer cop una dimensió gairebé desconeguda en la pràctica de la Luz.

Els seus projectes generen sempre un diàleg amb els qui utilitzen, treballen o habiten els espais on porta a terme petites intrusions, modificacions de funcionament o operacions que alteren la relació amb el context. Aquestes converses, però, acostumen a desaparèixer més enllà del resultat visible. La peculiaritat de les accions que s'apleguen aquí és que el projecte no culmina després de les relacions interpersonals que convoca, sinó que s'hi atura, s'hi adreça, sense perdre la dimensió espacial. Després d'ocupar-se d'espais urbans, institucionals o arquitectònics, aquí l'espai que està en joc és el domèstic, el de la intimitat, el corporal i psicològic.

L'objectiu d'aquesta exposició no és documentar què va passar, sinó retre comptes dels efectes que produeixen aquestes propostes. La tensió, el desconcert, l'excitació o la reticència. Per fer-ho, "Posar-se al lloc de l'altre" té dos temps i dues formes: el que hi ha a les sales i el que vindrà en un llibre. El que passa a la sala és una mena de premonició física de les històries que s'expliquen al llibre.

El recorregut expositiu arrenca amb una llista que es titula *Proposicions*. Els projectes de la Luz comencen amb una proposició que a vegades es converteix en el títol, i d'altres, no. Les proposicions són accions, són *el que volen fer* els projectes: "Dormir amb les portes obertes", "Donar pas a allò desconegut", "Travessar aquell bosc aquesta nit", "Lligar caps", "Obrir un forat permanent" o "Inundar el centre". La llista aplega cronològicament totes les propostes de l'artista realitzades des del 2007. És una manera de visualitzar la seva feina que situa l'exposició en el pla de l'acció i que funciona com un índex d'intencions a les quals es pot tornar per insistir en alguna, com és el cas, ara, de "Posar-se al lloc de l'altre". El llistat precedeix una sèrie de protocols que repassen i actualitzen aquesta línia de treball, de Granollers a Bogotà, per anar del que ja va succeir cap al que encara pot passar, de nou a Granollers.

